

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1343

Vragen van het lid **Holman** (Nieuw Sociaal Contract) aan de Minister van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur over *de aanpak, en het gebruik van de term, piekbelasters* (ingezonden 7 februari 2025).

Antwoord van Minister **Wiersma** (Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur) (ontvangen 19 februari 2025).

Vraag 1

Hoeveel bedrijven hebben het stempel «piekbelaster» gekregen in de Landelijke beëindigingsregeling veehouderijlocaties met piekbelasting (Lbv-plus)-aanpak?

Antwoord 1

Laat ik vooropstellen dat het kabinet het stempel «piekbelaster» niet hanteert. Er bestaat geen lijst met bedrijven die het stempel «piekbelaster» hebben. Ondernemers die voldeden aan een bepaalde mate van stikstofneerslag, konden wanneer zij dat wilden in aanmerking komen voor de regelingen binnen het zogenaamde «trappetje Remkes» (op het gebied van innoveren, extensiveren, omschakelen, verplaatsen of beëindigen). Het ging daarbij in aanvang om circa 3000 bedrijven uit landbouw en industrie. Vanwege de onzekerheid rond de werking van emissiearme staltechnieken heeft mijn ambtsvoorganger in oktober 2023 een uitzondering gemaakt voor een tweetal huisvestingssystemen.¹ Als gevolg daarvan konden nog met circa 300 extra (agrarische) bedrijven als zij dat wilden, gebruik maken van de regelingen.

Vraag 2

Hoe staat het met de uitvoering van de motie van het lid Holman c.s. (Kamerstuk 30 252, nr. 134) over na afloop van de aanpak piekbelasting ook het stempel «piekbelaster» wegnemen?

Antwoord 2

Tijdens het commissiedebat Stikstof, Natuur en NPLG van 4 december 2024 heb ik reeds aangegeven dat ik af wil van de term «piekbelaster», conform genoemde motie Holman. Concreet betekent dit dat de term niet meer wordt gehanteerd binnen LVVN en ook niet vanuit LVVN in communicatie naar het veld. Wat ik wel heb aangegeven in het commissiedebat is dat de uitvoering

¹ Kamerstuk 35 334, nr. 285

van de regelingen onder de aanpak piekbelasting de komende periode nog doorloopt.

Vraag 3

Hoeveel piekbelasters kan deze stempel nu worden ontnomen?

Antwoord 3

Er wordt enkel gesproken over de aanpak piekbelasting wanneer noodzakelijk voor de communicatie. Buiten deze noodzakelijke communicatie voor deelnemers aan de regelingen is de term daarmee niet langer in gebruik.

Vraag 4

Deelt u de constatering dat bedrijfsemissie met een depositie verder dan 1.000 meter van een natuurgebied niet of nauwelijks toe te berekenen is aan het boerenbedrijf? Zo ja, waarom wordt er nog met 25 kilometer gerekend? Zo nee, welke argumenten heeft u hiervoor?

Antwoord 4

Ik herken en erken dat de huidige manier van vergunningverlening beperkingen heeft. Dat is ook de reden dat dit kabinet wil overstappen van depositie naar emissiebeleid. Tegelijkertijd zijn er op dit moment geen alternatieven. In de toestemmingverlening wordt een depositiebijdrage tot maximaal 25 kilometer afstand toegerekend aan een bedrijf, omdat het toepassingsbereik van de gebruikte modellen hiertoe is begrensd.

Vorig jaar is door de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in de ViA15-uitspraak geconcludeerd dat deze rekenafstand correct is onderbouwd en gehanteerd moet worden.

Vraag 5

Hoeveel bedrijven liggen er binnen 500 meter van Natura 2000-gebieden? Hoeveel daarvan liggen bij prioritaire gebieden?

Antwoord 5

Het ministerie beschikt niet over de dataset met agrarische bedrijven en de bijbehorende activiteit- en locatiegegevens. Dat is ook de reden dat er nooit met een lijst van ondernemers die vallen onder de aanpak piekbelasting is gewerkt, zie ook het antwoord op vraag 1. Daarnaast kan dergelijke informatie een grote maatschappelijke impact hebben. Om die redenen kan ik deze vragen nu niet beantwoorden.

Vraag 6

Hoeveel bedrijven liggen er binnen 1.000 meter van Natura 2000-gebieden? Hoeveel daarvan liggen bij prioritaire gebieden?

Antwoord 6

Zie vraag 5.

Vraag 7

Ziet u nog aanleiding om specifiek beleid te voeren voor bedrijven tussen 1 tot 25 kilometer?

Antwoord 7

Het kabinet wil de stikstofaanpak baseren op bedrijfsspecifieke emissiedoelen. Hoewel een deel van deze aanpak gebiedsgericht zal zijn, wil ik nu nog geen specifieke uitspraken doen over dit afstandscriterium.

Vraag 8

Zijn er nog argumenten op grond waarvan provincies speciaal aandacht besteden en/of middelen beschikbaar stellen aan bedrijven verder dan 1.000 meter van een Natura 2000-gebied op grond van depositie argumentatie?

Antwoord 8

Zoals ook aangegeven in het antwoord op vraag 4, kunnen bedrijven nog een depositiebijdrage hebben op meer dan 1.000 meter afstand. Zowel bij algemene beleidsvorming als bij toestemmingverlening is het van belang om ook de effecten op grotere afstand in beeld te brengen.

Vraag 9

Wat is de consequentie van het aanwijzen van prioritaire Natura 2000-gebieden door de rechter in de Greenpeace rechtszaak voor boeren in de nabijheid van die Natura 2000-gebieden?

Antwoord 9

In de Greenpeace rechtszaak heeft de rechtbank geoordeeld dat er prioriteit moet worden gegeven in het stikstofbeleid aan Natura 2000-gebieden op de zogeheten urgente lijst – dat is een lijst met habitattypen en leefgebieden waarvoor snelle stikstofreductie noodzakelijk wordt geacht om verdere verslechtering te voorkomen. Het bevel van de rechtbank is een bevel aan de Staat en heeft daarmee geen directe gevolgen voor boeren in de nabijheid van die gebieden. Evenwel begrijp ik dat boeren mede als gevolg van deze uitspraak in onzekerheid verkeren. Dat is iets dat mij nauw aan het hart ligt. Dit wordt ook meegenomen in de verdere aanpak die momenteel wordt uitgewerkt in de Ministeriële Commissie Economie en Natuurherstel/natuurherstel.

Vraag 10

Vindt u het een wenselijke ontwikkeling dat de provincie Gelderland heeft aangegeven in te zetten op drastisch minder stikstof rond de Veluwe en daarvoor ook de vergunningen tegen het licht te houden?²

Antwoord 10

Ik vind het belangrijk dat we ondernemingen zekerheid en toekomstperspectief kunnen blijven bieden en weet dat provincies dat belang evengoed onderschrijven. Een belangrijke sleutel daarvoor is een voldoende stevig pakket waarbij alle vier sporen waaraan de Ministeriële Commissie werkt in evenredigheid worden meegenomen. Hier werkt het kabinet al aan en dit wordt ook meegenomen in de werkzaamheden van de Ministeriële Commissie. De bevoegdheid om specifieke vergunningen opnieuw tegen het licht te houden is in dit kader verder een afweging die toekomt aan bevoegd gezagen.

We zullen de provincies goed betrekken bij de vier sporen.

Vraag 11

Wat betekent het voor de rechtsgelijkheid van (boeren)bedrijven rondom prioritaire gebieden als provincies hun eigen plannen maken en zones bepalen?

Antwoord 11

Een provincie of ander bevoegd gezag heeft de bevoegdheid om zelf beleid of regelgeving te ontwikkelen voor specifieke gebieden. Daarbij moet wel altijd rekening worden gehouden met de taken en bevoegdheden van medeoverheden. Dat provincies binnen hun eigen taken en bevoegdheden eigen plannen maken, is op zichzelf niet in strijd met de rechtsgelijkheid van ondernemers. Goede afstemming tussen wat we als Rijk doen en wat de medeoverheden zelf aan plannen ontwikkelen is daarbij essentieel en heeft daarbij mijn aandacht.

Vraag 12

Kunt u deze vragen één voor één en voorafgaand aan het stikstofdebat over de uitspraak van de Greenpeace rechtszaak beantwoorden?

Antwoord 12

Ja.

² NOS, 31 januari 2025, «Gelderland wil zones met drastisch minder stikstof rond Veluwe» (Gelderland wil zones met drastisch minder stikstof rond Veluwe)